

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun foretages med Tingets Samtykke, men hvis ingen Indsigelse fremkommer, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

J. C. Christensen: Forhandlingerne om selve Lovforslaget er antagelig forbi, og vi staar umiddelbart overfor Afstemningen om en Sag, hvorom vi alle er enige. Naar jeg har forlangt Ordet, er det ikke for at udtale mig om Lovforslaget, men for at give et Tilsvar til, hvad den højtærede Finansminister henvendte sig med til mig under første Behandling. Den højtærede Finansminister sagde, at han var i det Tilfælde, at han meget vel forstod, baade hvad jeg sagde, og hvad jeg skrev, og ogsaa hvad min Mening var. Jeg kan sige det samme overfor den højtærede Finansminister. Jeg er ogsaa i det Tilfælde altid at kunne forstaa ham. Det volder heller ikke megen Vanskelighed, fordi han er en af de Ministre, der udtaler sig klart og tydeligt. Det sætter jeg Pris paa, og jeg sætter maaske endogsaa mere Pris paa den højtærede Finansminister, end han tror. Men da han nu talte om to Tilfælde af Taler, han har holdt tidligere, og mente, at jeg havde misforstaaet, hvad han havde ment dermed, og ogsaa hans Ord, synes jeg, at det er ret fornødent, at vi ser efter, hvad det er, den højtærede Minister har sagt. Jeg tror nemlig ikke, at jeg i dette Tilfælde har misforstaaet Ordene eller Meningen. Det første Tilfælde var det, at den højtærede Minister den 23. Oktober 1913 udtalte sig her i Folketinget om Ministeriets Stilling og nævnedes, at Ministeriet var saadan stillet, at det var som siddende i en Kasse. Jeg skal læse op ganske kort — med den højtærede Formands Tilladelse —, hvad Finansministeren sagde. Finansministeren havde Ordet under Finanslovforslagets Behandling for at give Tilsvar til, hvad ærede Medlemmer havde udtalt, og han indrømmede da, at alle Udtalelserne havde været overordentlig velvillige overfor Ministeriet, baade de Udtalelser og de Henstillinger, der var fremkommet, og han udtalte saa: „Jeg maa indrømme, at disse Henstillinger eller Udtalelser har været af en endog velvillig Natur overfor Regeringen. Denne Regering synes jo at være elsket af alle Partier; det ærede Medlem fra Æbeltoft

konstaterede, at den var elsket af Højre i Landstinget, hvad jeg ikke tidligere havde vidst; jeg har Indtrykket af, at Regeringen ligesom er anbragt i en Kasse, hvorpaa der staar: „Forsigtig“, „Glas“, „Denne Side opad“; det er for dem, der ikke tidligere har været i den Situation, en noget uvant Stilling. Men Henstillingerne har været talrige“. Saaledes var Ordene om Ministeriets Stilling, og der er neppe nogen, der hørte disse Ord den Dag, uden at han maatte forstaa Finansministeren, som om han mente, at Ministeriet var i en ret mærkelig Stilling og mødte Velvillie fra alle Sider, ja, endogsaa fra alle Sider behandlede med udsøgt Forsigtighed, som man behandler en saadan Kasse. At han senere forskellige Gange har hentydet til, at der kunde slaas til denne Kasse, er rigtigt nok; men det var alt sammen ud fra den Betragtning, at der vilde være en vis Risiko ved at slaa til en saadan Kasse, og at Ministeriet, som sad i en saadan Kasse, i Virkeligheden sad meget trygt, fordi man fra alle Sider vilde være meget forsigtig overfor det og fra alle Sider bestrebe sig for, at Kassen ikke skulde faa noget Stød eller komme til Skade. Ganske paa samme Maade havde jeg opfattet Ministeriets hele Stilling; jeg fandt, at det var et ganske fortræffeligt Billede, den højtærede Finansminister havde brugt; thi det er sikkert, at Ministeriet, siddende i denne Kasse, har nydt en ganske usædvanlig gunstig Behandling.

Jeg har undertiden syntes, at Ministeriet var særlig ømtaleligt og prikkent paa det, men det kan være, naar man vender Kassen en Gang imellem, at det kan være vanskeligt nok at være i en saadan Stilling. Ministeriet har i denne Kasse nydt en særlig god Kredit, en særlig udsøgt Kassekredit her fra Rigsdagen, derom kan der slet ikke tvivles, og jeg tror, at Grunden til, at Ministeriet har nydt en saadan sjælden Opmærksomhed og en saadan Kredit, er, at Partierne har været lidt utrygge overfor Ministeriet i det Tilfælde Personerne skulde komme ud af Kassen. Vi har nemlig gjort den Erfaring, at naar det radikale Partis Mænd ikke sidder i Kassen, føler de ikke saa stærkt det Ansvar, som naturligt maa paahvile Repræsentanterne her inde. Jeg har lagt Mærke til, at netop da Ministeriet kom ind i Kassen, følte det stærkere end tidligere, at der virkelig var et Ansvar forbundet med den Stilling, det indtog, og jeg tror, at Offentligheden har det samme Indtryk. Jeg tror endogsaa, Offentligheden har faaet det Ind-